

پیش‌گفتار

در پایان سال جاری میلادی بیش از ۱۶۰ سال از انتشار "مانیفست کمونیست" و آغاز انقلاب‌های ۱۸۴۸ اروپا خواهد گذشت. سال گذشته‌ی میلادی نیز مصادف با نودمین سالگرد انقلاب اکتبر بود. در این فرایند تاریخی شاهد فروپاشی و ورشکستگی کامل ساختارها، تفسیرها و برداشت‌های گوناگون سوسیالیسم از بالا بوده‌ایم. از یک سو، پس‌لرزه‌های درهم‌فروری "سوسیالیسم واقعا ناموجود" بلوک شرق پایان یافته است. و از سوی دیگر، هم‌آمیزی ژرف فرهنگی، سیاسی، نظامی و اقتصادی رفرمیسم سوسیال‌دموکراتیک و نئولیبرالیسم "دموکراتیک" در عرصه‌ی جهانی، همچون مغز یگانه‌ی "دوقولوهای سیامی" آنچنان به هم پیوسته و درهم‌تنیده شده است که جداسازی یک سر از پیکری دیگر یا ناممکن است یا منجر به مرگ خواهد شد.

بحران روزافزون نظام سرمایه‌داری در روی کرد نسل جدیدی به سوی جنبش سوسیالیستی در عرصه‌ی جهانی تاثیر گذاشته است. اما نداشتن چشم‌انداز دگرگون‌ساز و بیهودگی نظریه‌پردازی "پسامدرنیسم" و ناکارآمدی و خودفریبی تلاش مقلدان کهنه‌اندیش "لیبرالیسم" ایرانی آنچنان آشکار شده که بار دیگر سبب‌ساز چرخش نگاه طیف وسیعی از جوانان به سوسیالیسم گردیده است. "سامان نو" این رویداد را به فال نیک می‌گیرد. این نشریه‌ی پژوهشی با تاکید بر ضرورت گسست از مفاهیم گوناگون سوسیالیسم از بالا، و یاری‌رسانی به بسترسازی نظری نسل جدیدی از مبارزان کمونیست آغاز به کار کرد. واقعیت این است که مبارزه برای سامان‌یابی جنبش نوین "سوسیالیسم از پایین" بدون دخالت مستقیم نسل جدیدی از پژوهش‌گران و مبارزان جوان و تازه‌نفس سوسیالیست امکان‌پذیر نبود و نیست. نشریه‌ی "سامان نو" از آغاز بر پایه‌ی نیروی تازه‌نفس و آفرینش‌گر جوانان پژوهش‌گر و سوسیالیست بنا شد. جای بسی امیدواری است که از هنگام انتشار نخستین شماره‌ی این فصل‌نامه‌ی پژوهشی، چند تن از نویسندگان، مترجمان و کارشناسان جوان به جمع یاران "سامان نو" افزوده شده‌اند.

***

یک‌سال از انتشار فصل‌نامه‌ی "سامان نو" می‌گذرد. چهارمین شماره‌ی نشریه، اینک پیش روی شماست. از همان آغاز کار قرار بود که در سال چهارم شماره از "سامان نو" منتشر شود که همکاران این فصل‌نامه به این وعده‌ی خویش وفا کردند. اما هنوز راه دراز و ناهمواری فراوانی این نشریه قرار دارد. باید دوباره تاکید کنیم که کمک به بسترسازی نظری "سوسیالیسم از پایین" بدون یاری جمع وسیعی از پژوهش‌گران و یاران ایرانی، غیرایرانی یا سوسیالیست‌های درون و برون مرزی ناممکن بود. در سند "چرا سامان نو؟" و پیشگفتارهای پیشین نشریه به مشکل‌ها و معضله‌های پیش‌روی انتشار یک نشریه‌ی سوسیالیستی پژوهشی فراگیر و فراسازمانی اشاره‌هایی شده بود؛ چگونگی ویراستاری درست نوشتارها، برگردان‌های دقیق و همچنین گزینش رسم‌خطِ امروزی فارسی و مورد پذیرش همگان از چالش‌های مهم "سامان نو" در آینده‌اند.

افزون بر این، حجم فراوانی از نوشتارها برای ترجمه و ویراستاری دریافت می‌شود که متناسب با توان و نیروی کارشناسی کنونی این نشریه نیست. به گمان ما این معضله‌ها و کمبودها کماکان تا انتشار دستکم شش یا هفت شماره دیگر باقی خواهد ماند. به هر روی، ما پیشاپیش دست‌همه‌ی کسانی را می‌فشاریم که مایل‌اند در امور نگارش، ترجمه یا ویراستاری به "سامان نو" یاری رسانند.

از این رو، پس از بررسی تجربه‌ی انتشار سه شماره به این نتیجه رسیده‌ایم که برای آسان‌سازی کارها و ویراستاری بهتر "سامان نو"، نیازمند شکل دیگری از کار هستیم. بدین‌سان، برآن شدیم که از میان دست‌اندرکاران و همکاران "سامان نو" یک "هیأت تحریریه‌ی موقت" برگزینیم.

فراغوش نباید کرد که "سامان نو" راه‌کار نوینی را در عرصه‌ی چالش نظری برگزیده و با چشم‌انداز ارائه‌ی کیفیتی بهینه از پژوهش، به عرصه‌ی انتشار یک فصل‌نامه‌ی جدی سوسیالیستی گام نهاده است.

اما "سامان نو" آهنگ کار دیگری نیز دارد. قرار بر این است که محور نوشتارها در هر شماره‌ی نشریه به یک موضوع ویژه اختصاص یابد. از این روی بیشتر مطالب‌های "سامان نو ۴" به مناسبت نودمین سالگشت "انقلاب اکتبر"، بر درس‌های این رویداد بزرگ تاریخی متمرکز شده است. البته برخی از همکاران "سامان نو" بر این باوراند که ما هنوز از توانایی لازم، نیروی کارشناسی و پژوهشی کافی برای انجام بهینه و پیگیرانه‌ی این کار برخوردار نشده‌ایم. درباره‌ی این نکته هنوز بحث ادامه دارد. به هر روی، قرار بر این است که محور مطالب‌های شماره‌ی ۵ به نوشتارهایی در باره‌ی کنش‌گری طبقاتی، ساختار تاریخی و بحران کنونی "سرمایه" در جهان و ایران اختصاص یابد. در پایان باید اشاره کرد که به سبب مطالب‌های متعدد مربوط به "انقلاب اکتبر" و حجیم‌شدن نشریه برخی از نوشتارها به دو یا چند بخش تقسیم شده که انتشار بخش‌های بعدی به شماره‌های آتی موکول می‌شود.

هیأت تحریریه‌ی موقت بهمن ۱۳۸۶ - فوریه ۲۰۰۸

